

FÜZESABONYI HÍRABONYI

A VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA

Petőfi Sándor:
A VÉN
ZÁSZLÓTARTÓ

*Fut Bécs felé Jellasics, a gyáva
Seregének seregünk nyomába',
Megrémülve fut a magyar hadtól;
Magyar hadban egy vén zászlótartó.*

*Ki az a vén zászlótartó ottan
Olyan tüzes lelkiállapotban?
Szemem rajta kevélyen mereng el:
Az én apám az az öreg ember!*

*Az én apám e vén zászlótartó.
„Vészben a hon!” elhatott a nagy szó,
Elhatott kórógyához, fülébe,
S mankó helyett zászlót vett kezébe.*

*Vállait egy kínos élet gondja,
Betegség és ötvennyolc év nyomja,
S ő feledve minden baját, búját
Ifjak közé hadi bajtársul állt,*

*S kit eddig az asztaltól az ágyba
Alig-alig bírt elvinni lába,
Ellenséget úz mostan serényen
Ifjúsága régi erejében.*

*Mi vitte őt háború zajába?
Hiszen neki nincsen gazdagsága,
Mit féltene, mit védenie kéne,
Hogy ne jusson ellenség kezére.*

*Annyi földet sem mondhat övének,
Melyben egykor koporsója fér meg,
S mégis-mégis viszi lobogóját,
Azok előtt, kik a hazát óják.*

*Ép azért ment, mert semmivel sem bír;
Küzd a gazdag, de nem a hazáért,
Védi az a maga gazdagságát...
Csak a szegény szereti hazáját.*

*Édesapám, én voltam tenéked
Ekkoráig a te büszkeséged;
Fordult a sor, megfordult végképen,
Te vagy mostan az én büszkeségem.*

*Érdemes vagy a cserkoszorúra!
Alig várom, hogy lássalak újra
S megcsókoljam örömtől reszketve
Kezedet, mely a szent zászlót vitte.*

*És ha többé nem látnálak téged?
Látni fogom fényes dicsőséged;
Könnyem leszen sírodnak harmatja,
S híred a nap, mely azt fölszárítja!*

Erdőd, 1848.

Zichy Mihály: Föltámadott a tenger

MEGHÍVÓ

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc tiszteletére a
telepi '48-as emlékműnél

2002. március 15-én 10⁰⁰ órakor

tartjuk városi ünnepségünket, amelyre tisztelettel meghívjuk
Füzesabony város valamennyi lakosát.

Program:

9 ³⁰	Térszene (Szihalmi Fúvós Zenekar)
10 ⁰⁰	Himnusz
Ünnepi megemlékezés: Gulyás László
polgármester
A Teleki Blanka Általános Iskola zenés
ünnepi műsora
Koszorúzás
Szózat
11 ⁰⁰	Játszótér avatás
14 ⁰⁰	Kispályás labdarúgó torna

Erőd a Laskó partján: gyermekkori emlékek a II. világháborúból

II. rész

Események a szovjet csapatok tisztai átkeléséig

Magyarország háborúba való belépésével megnövekedett a vasúton a frontra induló szerelvények száma. A Füzesabonyi állomáson nem csak a magyar Kárpát-csoporthoz tartozó gyorsdandárok vonatai, hanem a Keleti-pontra küldött spanyol „Kék hadosztály” és az olasz csapatok (alpesi vadászok, bersaglieri stb. alakulatok) számos szerelvénye is áthaladt.

Az állomás olasz tolmácsa egy 15-16 éves egri fiú volt, aki szüleivel több évig Olaszországba élt. Irigykedve néztem, hogy sűrűg-forog az olasz és magyar tiszték között. Szép fehér öltönye és kesztyűje volt. Német katonai szállításokkal csak az ország megszállása után találkoztam.

Mi gyerekek időnk egy részében az állomáson lebzselve sok addig részünkre ismeretlen dolgot láttunk, hallottunk. Általában még jól is jártunk, mert mindig kaptunk valamit. A magyaroktól cibakot /kétszersült/, cukorral préselt kávékonzervet és "HONVÉD" cigarettát. A spanyoloktól cigarettát, gyufát és az olaszoktól kiürült, rafiával bevont üvegeket, gyufát, cigarettát, cukrot, képeslapokat stb. Velünk nagyon barátságosak voltak a katonák. Talán az otthoniakra gondoltak. Ezek egy részét - a háború után visszatérő - hadifogoly vonatokon láthattuk ismét. Spanyolok erre nem jöttek vissza, olasz szerelvényre is csak egyre emlékezem, de az is milyen volt. Egyetlen olasz kezében láttam gitárt, aki az orosz őrség személykocsijában ült. A többiek betegen, rongyosan és koszosan gubbasztottak a marhavagonokban, néma csendben. Hová lett életerejük, vidámságuk és nótázó kedvük?

A 2. magyar hadsereg felállítására és a Donhoz való kiszállítása nagyon sok katonai behívással járt. A szegényebbek nem tudták felmentetni magukat és ez nagyon sok családnál gondot, nehéz megélhetést okozott. A behívások érintették a rokonságunkat is. A két apai nagybátyám is kikerült a frontra. Az egyik, mint légvédelmi tüzér, a másik, mint páncéltörő lövegvonat vezetője. Az utóbbi orosz, az előbbi angol fogságban végezte. A görömbölyi sógorom, mint páncéltörő lövegparancsnok vonult be. A Duna - Tisza közti harcokban 1944 nyarán leesett a vonatáról és átment rajta a lövegkerék. Medence és vesesérüléssel leszerelték, de a harcok után szervezett „Málinkij-robottal” elvitték a Donyec-medencébe és csak több évi fogság után tért vissza.

Apámat is behívták az egri 14-es honvédekhez gyalogsági kiképzésre. Egyszer mikor meglátogattam, a megyei laktanya udvarán lévő fákon ült az egész szakaszuk teljes menetfelszerelésben, az egyik tiszt önkénye miatt. Már úgy volt, hogy indulnak a frontra, a menetszázadokat is összeállították, amikor a felmentése a MÁV igazgatóságtól megérkezett, mint a hadigazdaságban szükséges személynek.

A frontról visszafelé csak kevés szerelvény érkezett, de azok is elszomorítóak voltak. Jöttek sebesültszállító-, kórházvonatok és sérült /kilőtt/ technikai eszközök - lövegeket, harckocsikat - szállító szerelvények.

Szatmárnémetibe 1942 őszén kerültem és ez nagy változás volt életemben. Először maradtam 11 évesen magamra, addig legfeljebb a nyári szünetben voltam távol szüleimtől, valamelyik rokonnál. Elégé elszomorodtam mikor apám elbúcsúzott tőlem és hazautazott. Az internátusban 150 gyerek volt 6-tól 20-éves korig. A vezetők /nevelők/ mind kitüntetésekkel teli tartalékos tiszték voltak. A szoba, háló- és tanterem felelősök az idősebb felsős diákokból kerültek ki. A leendő osztálytársaimmal hamar összebarátkoztam. Még arra is maradt időm, hogy az elsős elemista Káli Tibi barátomat meglátogassam. Ő a szüleivel Füzesabony és Kál-Kápolna közötti őrházban lakott és mivel apámat ismerték megkértek, hogy néha nézzem meg Tibit, és ha kell, segítsek neki.

A református főgimnáziumban nagy tudású emberek tanítottak. Jaksza tanár úr az osztályfőnököm vagy 10 nyelven beszélt. Ami református létemre is szokatlan volt - mert addig római katolikus iskolába jártam - a sok bibliaolvasás és templomba járás. Az ott oktató Hallgató Sándor tanár úr később Egerben lett az iskola igazgatóm az érettségi évében. A városban nagy építkezések folytak, lakónegyedeket bontottak, sugárutakat építettek stb., úgy gondolta a kormány, hogy végleges lesz a visszacsatlás. Esténként az internátusban az idősebbektől sokat tanultunk a politikai, katonai, műveltségi vitákon és beszélgetéseken. A háború kilátásaiban már akkor sem tudtunk megegyezni. Ott tanultam egy- finn dalt is, amit sokszor énekelünk magyarul és finnül "Kultáni kuku...", illetve Szólal a kincsem..".

Az előírt internátusi katonás fegyelmet és rendet megszoktuk. Az iskolai eseményekről naponta be kellett számolni és

ellenőrizték a felkészülést is. Délutánonként sokszor „fegyelemre nevelő” alaki foglalkozásokat tartottak. Álló helyzetek, fordulatok és menetek gyakorlásával. Legtöbb problémánk az étellemezzel volt. A jegyrendszer bevezetése miatt a napi 25 dkg kenyér még a többi étel mellett is kevés volt, és azt mi semmivel sem tudtuk pótolni. Havonta 50 fillér zsebpénzem volt, de ezt levelezésre, ajándékokra /szülő, testvér/ tettem félre. Emlékezetes csomagot csak egyszer kaptam anyai nagybátyámtól, Kovács Benjámint csendőrszakaszvezetőtől, aki ekkor Németbolyon szolgált. Másfél kg vaját, egy sült kacsát és gyümölcsöt küldött. Az osztálytársaimmal 2-3 napig jól éltünk belőle. Legjobban azonban a küldött „TINTENKULI” töltőtoll tetszett, ez több évig kiszolgált engem. (Ez egy csőtoll volt, amelyben egy vékony drótszál szabályozta a tinta folyását.)

Távollétem miatt - az iskolai szüneteket kivéve - kimaradtam a Füzesabonyban zajló események egy részéből. Egyeseket nem is bántam, így a zsidó lakosság elszállítását sem láttam. Az elvitt gyerekek közül soha sem felejttem el a volt osztálytársaimat és azok családját, hiszen sokat játszottunk együtt. Az összes gyerek közül csak a Singer vendéglős, két jól megnőtt - felnőttnek is elmenő - fia jött vissza 1946-ban. Az osztálytársaim szülei is ott pusztultak. A füzesabonyi zsidók legnagyobb része kisiparos /asztalos, bádigos, hentes, kiskereskedő /vegyes boltos, szén és tűzifa árus, textiles/ vagy vendéglős volt. Voltak köztük bátor, katonaviselt emberek is. Pl.: a Singer vendéglősnek arany és ezüst witézségi kitüntetései voltak és mégsem lehetett megmenteni őket. Amint szüleim elbeszéléséből tudom, többen nem vállalták a deportálást. A Weisz boltos feleségével és egyéves gyermekével öngyilkos lett.

Az összeszedett zsidó vagyont és berendezési tárgyakat a községi előljárárság és a nagygazdák elárverezték, elosztották egymás között. A szegényebbek, hadigondozottaknak ebből sem jutott. A zsidó templomot a harcok után bontották le és hordták szét.

Szegyenteljes események is történtek a deportáló vonatoknál, amit saját szememmel is láttam. Ekkor már a vasútállomás főépülete mellett (Baross út 3.) az állomás falusi részén laktunk, a vasúti laktanya tőzsomszédságában. Nyári iskolai szünetre érkezve, még júliusig folytak a deportálások. Az állomáson megálló vonatoknál az

örök megengedték, hogy a kocsikból kiadott edényekben vizet lehessen feladni nekik. Én és a közelben lakó egy-két gyerek sokszor segítettünk ebben, ha ott voltunk. Volt olyan általunk látott eset mikor a telepen lakó „vitész Tóth Mihály” vasutas elvette a szenvedőktől a vedreket, de nem vizet adott nekik, hanem elvitte haza az edényeket. A szégyentől égő arccal és dühtől fuldokolva szidtam az egész vitézi rendet, mert ők mindenkinél különbnek tartották magukat.

Szomorú esetek is voltak, amikor a vagonokban meghaltakat kirakták a kocsikból a földre. Ilyenkor az előjáráságtól küldött emberek taligán tolták el őket. A temető messzesége vagy egyéb okok miatt a Baross és Hunyadi utca sarkán lévő üres telken ástak egy folyamatos temetésre alkalmas árkot /gödört és ezekbe temették őket. A telekre való temetés a háború után is folytatódott, amikor a német hadifoglyokat vitték ki a Szovjetunióba. Az Ausz-

tria felől érkező szerelvényekből a foglyokat kiengedték szükségleteik elvégzésére a vasúti kocsik alá. Volt, amikor 10-15 is felkötötte magát a kocsi alatt, mert erre a vagonokban nem volt lehetőségük. Ezeket is az említett helyre, zsidó sörstársaik mellé temették. Nem tudom később exhumálták-e őket, mert előbb TŰZÉP telepet alakítottak a telken, most pedig, valamilyen háztartásgép-szerviz van rajta.

Zombor László

Intézményi hírek

Tudósítások a város intézményeinek működéséről, rendezvényeiről

Városi Könyvtár

2001 elején megalakult a Könyvtárbaráti Társulás Közművelődési Egyesület, mely a napokban kérte a közhasznúsági cégbírószági bejegyzését is. 2001-ben több rendezvénnyel színesítette a város közéletét: irodalmi találkozók, képzőművészeti kiállítások, helyi társadalmi ünnepek megrendezése stb.

A Városi Könyvtárban az elmúlt évben, a pályázati támogatásoknak köszönhetően több fejlesztés történt, mely befolyásolja jövőbeni működésüket is.

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma (NKÖM) pályázati támogatásaiából:

Könyvtári bútorzat felújítására 100.000.- Ft-ot nyertünk. Ebből lecseréltük a folyóiratolvasó ülőgarnitúráját, szőnyeget, dohányzó asztalt vásároltunk.

NKÖM számítástechnikai infrastruktúra fejlesztésére kiírt pályázat: 250.000.- Ft. Ebből az összegből, valamint az Adó 1% felajánlásokból (201.000.-Ft) megrendeltük a Szirén könyvtári, feldolgozó szoftvert, mely egyetlen hazai fejlesztésű windows-os alapú program. A 21.század technikai kihívásainak megfelelő, az összes könyvtári munkafolyamat integrálására alkalmas programmal rövidesen megkezdjük a könyvtári állomány feldolgozását, gépesítését. A munka elindításának technikai feltétele egy vonalkódolvasó beszerzése, mely egy másik pályázatból valósul meg. Ebben az évben még 220.000.- Ft-os fennmaradó részszámlát kell rendeznünk, melyet az ideai Adó 1% felajánlásokból szeretnénk megvalósítani.

A Megyei Közgyűlés pályázati támogatásának köszönhetően (35.000.- Ft) nyári tábort szerveztünk általános iskolások számára, melynek sikerességén felbuzdulva az elmúlt év végén újra pályáztunk a MOBILITÁS-nál ideai nyári táborokra. Az Ügyes kezek megformáltak c. 12 napos táborunkra 300.000.- Ft támogatást szereztünk, míg a hagyományörző kézműves programsorozatra 90.000.- Ft-ot kaptunk.

Az elmúlt év legnagyobb pályázati támogatását az Informatikai Kormánybiztosságtól kaptuk, ennek összértéke kb. 3 millió Ft. A 6 multimédiás, programokkal ellátott számítógép mellé nyomtatót, cd író, DVD olvasót, digitális fényképezőgép funkcióval is ellátott webkamerát, mikrofonos fejhallgatókat, valamint egy lézerfejes vonalkód olvasót is be fogunk szerezni terveink szerint. A támogatásnak köszönhetően lokális helyi hálózatépítést, 1 éves bérelt vonali Internet elérést biztosít az Informatikai Kormánybiztosság. A fejlesztési program megvalósulása után ingyen tudjuk biztosítani az internetezést a könyvtárba betérőknek két évig. Lényeges, hogy az intézmény két dolgozója akkreditált továbbképzésben vett részt, majd 60 főnek 20 órás tanfolyamokon népszerűsíthetik az Internet használatot. (Terveink szerint május, szeptember, október hónapokban.)

Az Európai Unió napjaink politikájának központi témája. Külügyminisztériumi pályázati támogatásnak köszönhetően újabb anyagokkal bővült az EU könyvespolcunk, s remélhetőleg rövidesen sor kerülhet a tavaly elnyert 300.000.- Ft EU dokumentumvásárlási keretünk átutalására. Ebből könyveket, CD-ROM-okat kívánunk beszerezni. A Külügyminisztériumtól

fizetős adatbázisainak előfizetését is megkapjuk, s szó volt arról, hogy a működési kiadások biztosítására jelentős összeggel támogathatják az EU kontaktok - így a Füzesabonyi Könyvtár működését is. Az elmúlt évben több EU-s előadást szerveztünk: oktatásügy, mezőgazdaság témakörében, amit az idén is folytatunk.

Nagy sikerűek voltak a tavalyi gyermekkönyvtári rendezvényeink: mese-mondó verseny, rajzpályázatok, kézműves foglalkozások, játszóházak, ugyanígy a felnőtt részleg kiállításai: pl október 23-i kézműves kiállításunk.

Az ideai év tervei közé tartozik az a helytörténeti vetélkedő is, melyet az egri Megyei Művelődési Központ munkatársaival szerveztünk márciusban. Ennek költségeit a Nemzeti Kulturális Alap, valamint a Művészeti és Szabaddoművelődési Alapítvány pályázati támogatása biztosítja.

Márciusban több mint egy évtized után újra városunkban tartja kihelyezett ülését a Megyei Könyvtáros Egyesület. A rendezvényen bemutatkozási lehetőséget kap intézményünk is.

Hosszas előkészületek után elkészült a város honlapja, mely www.fuzesabony.hu webcímen érhető el. A honlapon cégek, vállalatok hirdetését, ismertetését is közzé tesszük.

Utóljára hagytam köszönetnyilvánításunkat. Munkatársaim nevében szeretném megköszönni az elmúlt évi adó 1% felajánlásokat, mellyel támogatónk az intézmény működtetésének színvonalasabbá tevéséhez járultak hozzá. A 201.000.- Ft támogatást Szirén könyvtári feldolgozó program vásárlására fordítottuk. Köszönjük!

Sipos Attila

Vörös lámpák az utolsó kocsin

Ez a könyvcím sokakat becsaphat, mert a hétköznapi ember akaratlanul is bizonyos nehéz sorsú hölgyek egyfajta mozgó szolgáltatására gondolhat.

A valóság más. Ezzel a címmel jelent meg 1992-ben Halas György miskolci MÁV nyugdíjas főfelügyelő színvonalas önéletírása. A könyv úttörő a maga nemében. Eddig ilyen írásközreadása a politikusok és a katonák privilégiuma volt. Ugyan már, mit írhat egy vasutas! - legyinthetnek sokan. Sok mindent. A régi öregek - főképp az utazó szolgálatot ellátók - mindig kis jegyzetfüzetet hordtak magukkal, ebbe jegyezték fel a szolgálat alatt történt eseményeket, a teljesített órák számát. Ma egy ilyen füzetet lapozni felér egy történelemkönyvvel.

Halas György ennél többet tett aktív éve alatt. A nagypapjától, apjától örökségbe kapott szolgálati hűséggel végezte munkáját, s közben tudatosan gyűjtötte a vasúti dokumentumokat.

A negyvenegy évi szolgálat alatt sok minden történik az emberrel, főleg, ha 1940-ben kezdte a vasutat. Javában folyt a háború, de a vasút még mindig a régi. Ekkor még mindig kézzel fogható tartalma volt a „kétszáz pengő fixszel, az ember könnyen viccel” slágerszövegnek. Vasutasnak lenni, az egyenlő volt a jól fizetett állami hivatallal, az ingyenes utazással, az országban egyedülálló biztosítási, és gyógyítási rendszerrel, a tisztességes nyugdíjjal. Nem csoda, hogy a fehér kesztyűs, fiatal vasúti tisztek szíve-

sen látott vendégek voltak a lányos házaknál. Az is természetesnek számított, hogy a falu elitjében a gróf, a plébános, az orvos és a tanító mellett az állomásfőnököt is „jegyezték”.

Vasutasnak lenni, egyben kaland is volt. A huszonnégy órás szolgálatok mellett, az átvirrasztott éjszakák közben néha hihetetlen dolgok történtek - mert ez is a vasút. És persze mint mindehez - a vasúthoz is szerencse kellett. Szerencse volt pl., hogy 1944. szeptemberében megúszta a B-24 Liberator-ok szőnyegbombázását. Mire az emberek magukhoz tértek az ijedelemről, a hatvani vasúti csomópont nem volt többé...

Aztán a háború után jött Gerő Ernő, majd Bebrits Lajos minisztersége. A jövő nem sok jót ígért. Tudatosan hozzáláttak a vasút züllesztéséhez anyagi - technikai - és morális téren egyaránt. A vasutasok nyakába politikai tiszteket ültettek, nagyobb ranggal, magasabb fizetéssel, mint amit az évtizedes kemény szolgálattal a vasutasok elérhettek....

Egy újságíró ekképp ajánlotta a művet: „Ha egy könyvre référ a propaganda, akkor Halas György szuggesszív kordokumentumára, irodalmi csemegének számító önéletírására, elmúlt ötven évünk krónikájára százszorosan. Mert sajnálatos módon könyvesbolti forgalomba nem került, így aztán félő, hogy a barátokon, a vasutaskollégákon, ismerősökön kívül a kutya sem tud létezéséről. Nagy kár, mert a művet érdemes elolvasnia mindenkinek, aki valaha is utazott vonaton.

Vállalom akár az elfogultság vádját is ítéletemmel: ez a mű hatásosságában, fordulatosságában semmivel sem marad el Moldova néhány évvel ezelőtti - Akit a mozdony füstje megcsapott- című riportzásától. Mondom ezt annak ellenére, hogy egy pillanatig sem vitás: Moldova profi író, Halas György sokat olvasott, verskedvelő, irodalmi vénával megáldott amatőr tollforgató...”

Halas György családja 103 évig szolgálta a magyar vasutat, példaként állítható a mai fiatal vasutasok elé. A füzesabonyi kötődésű vasúti főfelügyelő 1993-ban, nem sokkal halála előtt kéziratban elkészítette a bodrogközi kisvasút történetét, de ennek kiadására életében - tudtommal - nem került sor. Emlékezőképp olvassák szeretettel a füzesabonyi „Vöröslámpás” visszaemlékezését!

Sipos Attila

A füzesabonyi történet kb. ott kezdődik, hogy gyöngyösi „aranyzinóros forgalmista” korában előmenetelét fontosnak tartva Kozma Sándor főfelügyelő a következő ajánlattal állt elő:

„-Vigasztalódjon! Adokegy újabb ötletet. A vejem, Németh János főtiszt egy hónapja vállalta el a füzesabonyi állomásfőnökséget. Beszélek vele a maga érdekében, és máris lesz egy ismerőse az új állomáshelyen.

És 1945. március 19-én áthelyeztek Füzesabonyba.”

Füzesabonyi éveim

Füzesabony Heves vármegye egri járásának akkor 7 ezer lakosú nagyközsége volt, amelyben erdőmérnöki hivatal és selyemtenyésztési felügyelőség is működött. A határában végzett ásátások alkalmával bronzkori kincseket tártak fel, amelyeket „Füzesabonyi kultúra” néven tart számon a régészeti tudomány. A faluhoz nem illő, túlméretezett vasútállomás épületéről egyesek tudni vélték, hogy Fiume város vasútállomásának tervrajzai alapján készült. Nem tudom, hogy volt-e alapja a mendemondának.

A front elvonulása után, amikor az élet kezdett visszatérni a rendes kerékvágásba, a vasútállomás a környék nagy jelentőségű vasúti szolgálati helye lett. A kiskörei és a tokaji vasúti hidak ugyanis megsemmisültek a németek eszelős, barbár rombolásának áldozataként. Emiatt csak Füzesabony vasútállomás érintésével - a

vonatok és a közúti járművek által egyaránt használt - ideiglenes tiszafüredi hídon lehetett közlekedni. A háború következményei miatt tehát az állomásra szokatlanul nagy feladat hárult. Rajta keresztül bonyolódott le az Alföldre és ellenirányból az északi részekre, vagy Budapest felé a vasúti forgalom.

Füzesabonyba érkezésemkor Németh János állomásfőnökre több vasutastól történt érdeklődés után az egyik irodában bukkantam rá. Barátságosan fogadta jelentkezésem, s hamarosan rátért az állomás helyzetének ismertetésére. Azzal kezdte, hogy a németek által felszaggatott, kettős vágányú pálya egyik vágányát viszonylag korán helyreállították a szovjet műszaki alakulatok a robotra fogott magyarokkal, s megindulhatott a forgalom. Az orosz katonai szállítmányok jelentették a legnagyobb forgalmat, de már személyvonatok is közlekedtek. Mindez minden menetrendszerűség nélkül, kiszámíthatatlan

időben, de már ez is az élet megindulását jelenti. Aztán így folytatta:

-Én itt egyelőre másodfőnök vagyok. Még irodám sincs, mert a főnöki irodában Nyikolaj Burgyin főhadnagy rendezkedett be, ő az igazi főnök az állomáson és a település környékén. A miskolci üzletvezetőség központjában Pavlenko őrnagynak tartozik felelősséggel. Az őrnagy a szovjet katonai parancsnoka az ország eme részén a vasúti közlekedésnek.

Az utolsó mondatok az orosz főnök irodájának közelében hangzottak el, és már be is nyitottunk az ajtón. Alacsony termetű, szőke hajú, fiatal orosz tiszt nyújtott kezét. A tolmács - aki egy szolgálatot teljesítő füzesabonyi vasutas volt - segítségével kölcsönösen bemutatkoztunk. Burgyin főhadnagyot rokonszenvesnek találtam, különösen akkor, amikor közölte, hogy ő otthon is állomásfőnök az egyik, Moszkvához közeli rendező pályaudvaron. Nem időztünk sokáig.

- Nem vagyunk a magunk urai - mondta az állomásfőnök, s elindultunk a sínek között az állomás miskolci vége felé. - Azért jó, hogy itt vannak ezek az orosz katonavasutasok! Az állomáson éjjel-nappal ügyeleti szolgálatot tartanak.

Tennivalójuk elsősorban a katonai szállítmányok irányítása, s ezen felül mindenfajta ügyben intézkedési joguk van. Ebből számunkra az az előny, hogy egy század olyan katonai alakulat fölött is rendelkeznek; amelynek leginkább a közbiztonság megóvása a feladata.

Kis szünetet tartott a főnök, aztán sorolta tovább.

- Az éjjeli órákban a várótermekben összegyűlt, s a még rendszertelenül közlekedő vonatokra várakozó utasok között „aratnak” a részeg, gátlástalanul követelődző orosz katonák, akik még most is szabad prédának tekintik a nőket, sőt, olykor lopnak, verekednek és a fegyverhasználat is előfordul. Burgyin eddig megbízható munkatárs volt. Nagyon szigorúan avatkozik közbe, ha az őrzőjét valami disznóságot fedez fel.

Fülön csípi a sehová se tartozó, szökött katonákat - mert ilyenek is kerülnek horogra -, vagy a rosszindulatú civileket. Az utóbbiakról még inkább kell félni - ismertette a nem éppen szívderítő állapotokat. - Az állomás vágányait már helyreállították, de a csatlakozó vonalakra nem lehetett még minden vágányról ki- vagy bejárni, ezért sokszor át kellett állítani a vonatokat egy másik vágányra a vonatatlódás elkerülése érdekében. Villanyvilágítás még nincs. Petróleummal világítunk, mint száz évvel ezelőtt. Nézd az ablakokat, a legtöbb üveg nélkül mered a levegőbe, de rövidesen megkezdik a beideszkázásukat, mert üveg nem lesz egy ideig - közölte a hatalmas épületre mutatva Németh állomásfőnök. Közben az egykori I. sz. váltóállító torony közelében megálltunk, s a romhalmazra mutatva így szólt:

- A tekintélyes épületből ennyi maradt. Holnap kezdjük meg az eltakarítást, te is besegíthetsz. Egyébként a II. sz. tornyot is hasonló sors érte. Helyettük ideiglenesen, szűkre méretezett váltókezelői órhelyeket építettek, s minden váltó helyszíni állítású. A biztosítóberendezésből csak az irodai készülék maradt meg, de azt is kibebezték.

1945. március vége felé az ország nyugati részén még folytak a csatározások, az északi és keleti felén azonban már formálódni kezdett a vasúti forgalom. Füzesabony vasútállomáson rengeteg ember nyüzsgött a nap minden szakában. Megkezdődött az élelembeszerező, batyuzó csereforgalom. A Füzesabony-Tiszafüred-Debrecen vonalon lehetett ugyanis megkö-

zelíteni - aránylag a leggyorsabban - az élelemmel jobban ellátott alföldi tájakat.

Néhány nappali és éjszakai gyakorló szolgálat után már önállóan végeztem a munkámat. A vonatforgalom a Hatvan-Miskolc fővonalon mindkét irányban orosz katonai szállítmányokból állt. Debrecen felé és felől is közlekedtek kisebb egységek. Eger irányából ritkábban, onnan szemmel és fával rakott vonatok érkeztek, amelyeket mi soroztattunk a tehervonatokba. Menetrendszerű közlekedésről, vonatok csatlakozásáról egyáltalában nem beszélhettünk. A fővonalon kezdetben egy pár személyvonat, az egri és debreceni vonalon több közlekedett. Minden alkalommal zsúfoltan. Nem volt ritka látvány a kocsitetején utazók sokasága. Ez a veszélyes utazás még a nyár közepén is tartott.

Örömmel fogadtuk a hírt 1945. április 4-én, hogy a Dunántúl is megszabadult a háború rémétől, s azt még nagyobb ujjongással, hogy május 9-én véget ért Európában a háború. Látszott az embereken valami különös megkönnyebbülés-féle, felszabadult öröm, hogy megúsztuk a nagy világéget. Pedig majdnem mindenkinek maradt szomorúságra okot adó élménye, vagy emléke azokból a kegyetlen időkből, amikor patkány módra kellett lapulni a pincékben, a fedezékekben, golyófogóként szaladni a frontokon.

Latolgattuk a jövendőt. Mikor lesz újra rend a vasúton? Meddig lesznek a nyakunkon az orosz katonák, akik között alig akadt jó modorú, művelt ember, legfeljebb a tisztek között néhány? A legénység javarésze kulturálatlan csürhe benyomását keltette. Pár hónap után még mindig a gyöngyösi erőszakos, robotra hajtó „davaj, davaj!” kiáltások csengtek vissza a fülemben. Eszembe jutott az a bizonyos jelenet a gyöngyösi forgalmi irodában a reggeli felolvasásról. A kommunista agitátorok igyekeztek mindenkit meggyőzni, hogy felvirradt a nap, lépünk be a kommunista pártba! Egyedül ez a párt töri le a gazdagok „szarvát”, s kivívja a jobb életet a munkásoknak! Tény, hogy gazemberek voltak a leventeoktatók, a nyilasok, a németek, vajon az oroszok hozzásegítenek-e a háború mielőbbi elfelejtéséhez? Szép dolognak tűnt arról hallani, hogy a kommunizmusban minden ember egyenlő lesz, megszűnik a szegénység. Higgyünk, vagy ne higgyünk nekik? - ez volt akkor a nagy kérdés. A kommunista párt már valahol Magyarországon kibontotta a zászlaját. Egyre hangsúlyosabban hívta soraiba a munkásokat, s erőteljesen hangoztatta, hogy csak a kommunisták védhetik meg érdekeinket. Mi azonban - mint akkor sokan mások - kételkedtünk.

Füzesabonyba is eljutott a híre annak, hogy május elejétől egy Gerő Ernő nevezetű, emigrációból hazatért kommunista a közlekedési miniszter, s kézbe vette a vasutat. Ő hirdette meg az „arccal a vasút felé!” mozgalmat. Ez okos dolognak tűnt. Bizakodni kezdtünk, ha már ilyen magas helyen intézik a vasutasok dolgát. A kérdések azonban egymás után vetődtek fel: mikor lesz újra vasút, mikor lesz a felrobbantott hidakból újra híd, a tönkretett mozdonyokból, vagonokból mozgó jármű? Szinte önmagunknak adtuk meg a választ: dolgozni kell, sokat dolgozni! Jól jött a közlekedési miniszter felhívása. Megmozdult a vasutas társadalom szinte minden rétege, rangra és beosztásra tekintet nélkül. S nemcsak ők. Éhezve, mostoha körülmények között építettük újjá a vasutat.

Egyre jobban beilleszkedtem az új körülményekbe. Szabadnapjaimon hazalátogattam Gyöngyösre a szüleimhez és Hatvanba a menyasszonyomhoz. Ottani beszélgetésünk témája egyre többször az én házasságkötésem volt. Édesanyám szeretne volna a legjobban, ha most már megállapodom.

-Elég volt az áthelyezésekből! - mondogatta gyakran, és azzal folytatta, hogy minden kellék megvan a házasodáshoz, a katonaságot is letöltöttem, ideje lesz megnősülni.

Igaza volt, előttem is gyakran felcsillant a szép reményekkel kecsegtető házasság képzete. Végül a családi megbeszélések során eldőlt, hogy szeptember közepére jó lenne megvalósítani az egész életre szóló tervünket. Első lépésként megpróbáltam lakást igényelni. A szerencse is mellém szegődött. Július 16-án kiutalták a nevemre a füzesabonyi vasúti laktanyaépület emeletén a nyugatra menekült vasutas lakását. A pályamester rövidesen rendbe hozatta. Kedvezően alakultak tehát a dolgaim, mégis emésztett valami. A pénzem a szállásra meg élelemre futotta, de utána alig maradt valami. Hogyan fogom eltartani a feleségem? Akkor még szó sem volt az asszonyok munkábaállásáról. A zsebemben lapuló pénz napról napra értéktelenebb lett. Az infláció, mint valami jelképes hurok, egyre jobban szorult a nyakunk köré. A kormány elrendelte a forgalomban lévő bankjegyek egy részének felülbélyegzését, amit rossz előjelnek tartottunk. A háború utáni vesztes államok gazdasági életének leromlása egyre élesebben előrevetette sötét árnyait. Mégse keseredtünk el. Fialatok voltunk, sok mindent kibírtunk, egy vállvonással túltettük magunkat a problémákon, s örültünk az életnek.

RENDELETEK, HATÁROZATOK

Füzesabony Város Önkormányzatának 28/2001. (XII.18.) rendelete, Füzesabony Város 2001. évi költségvetési előirányzatairól szóló 2/2001. (II.20.) rendelet módosítása 1.§.

Füzesabony Város Önkormányzata az 1. sz. mellékletben foglaltak szerinti előirányzat módosításokat rendeli el.

A módosított összes bevételi előirányzat: 1.092.645 eFt

A módosított összes kiadási előirányzat: 1.092.645 eFt

2.§.

Füzesabony Város Önkormányzata elrendeli, hogy a rendszeres szociális ellátásoknál megmaradó saját források összege a hitel előirányzatát csökkentik.

3.§.

Füzesabony Város Önkormányzata elrendeli, hogy év végén az esetleges bevételkiesések (ingatlanértékesítés, adóbevételek) miatt polgármesteri hatáskörben munkabérhitel felvételére kerülhessen sor.

4.§.

Füzesabony Város Önkormányzat polgármesteri hatáskörbe utalja az energia előirányzatok felhasználásának elszámolását érintő előirányzat módosításokat.

5.§.

Füzesabony Város Önkormányzata elrendeli, hogy az előirányzat módosítások átvezetéséről haladéktalanul gondoskodjon Füzesabony Önkormányzatának Jegyzője és valamennyi intézményvezetője.

6.§.

Füzesabony Város Önkormányzata a 12/2001 (X.16.) határozatát visszavonja.

A rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.

Füzesabony, 2001. december 18.

**Dr.Zelei József Gulyás László
jegyző polgármester**

Füzesabony Város Önkormányzata 1/2002. (I. 29.) rendelete a közbeszerzéssel összefüggő feladatokról szóló többször módosított 13/1996. (III. 12.) rendelete módosításáról 1.§.

Jelen rendelet módosítja Füzesabony Város Önkormányzata 13/1996. (III. 16.) számú rendeletét, mely a közbeszerzéssel összefüggő feladatokról szól.

2.§

Módosul a 13/1996. (III. 12.) rendelet 4. § (1) bekezdése az alábbiak szerint:

“(1) Három írásos árajánlat beszerzése kötelező, ha

- a szolgáltatás, az építési beruházás, az építési műszaki terv ellenértéke 500.000 Ft és 5.000.000 Ft közé esik,

- az árubeszerzés értéke 500.000 Ft és 5.000.000 Ft közé esik.”

Ez a rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.

Füzesabony, 2002. február 13.

**Dr.Zelei József Gulyás László
jegyző polgármester**

Füzesabony Város Önkormányzatának 2/2002. (II.19.) rendelete az önkormányzat és intézményei 2002. évi költségvetési előirányzatairól 1.§.

Füzesabony Város Önkormányzata a 2002. évi költségvetés eredeti bevételi előirányzatát 1.239.816 eFt-ban, működési kiadási előirányzatát 1.239.816 eFt-ban határozza meg.

2.§.

A rendelet

· 1. sz. melléklete: Füzesabony Város összes pénzforgalmi bevételét és kiadását

· 2. sz. melléklete: Füzesabony város működési és felhalmozási pénzforgalmi mérlegét

· 3. sz. melléklete: Füzesabony Város Kisebbségi Önkormányzatának működési mérlegét

· 4. sz. melléklete: Füzesabony Város kiadási előirányzatait címrendes bontásban

· 5. sz. melléklete: Füzesabony Város állami támogatásait jogcím szerint

· 6. sz. melléklete: Felhalmozási kiadások célonkénti bontásban

· 7. sz. melléklete: Kisebbségi Önkormányzat költségvetéséről szóló határozattervezet

· 8. sz. melléklete: Hitelképesség vizsgálatát

· 9. sz. melléklete: Előirányzat felhasználás ütemtervét

· 10. sz. melléklete: Címrendre vonatkozó előirányzatokat

· 11. sz. melléklete: Költségvetési évet követő két év irányszámait

· 12. sz. melléklete: Szöveges kiegészítést mutatja be.

3.§.

/ 1 / 2002. évben az általános tartaléokra 3.000 eFt eredeti előirányzat van jóváhagyva.

A működési céltartalék 12.098 eFt, a felhalmozási céltartalék 9.800 eFt.

A pénzmaradványi céltartalék 117. 833 eFt.

/2/ A tartalékok felhasználása az SZMSZ-ben rögzített szabályok szerint történik.

/3/ A pénzmaradványi céltartalék felhasználásáról a Képviselőtestület a 2001. évi zárszámadás keretében dönt.

/4/ A céltartalék és felhalmozási tartalékjogcímeit a 2. sz. melléklet részletesen felsorolja.

A felhalmozási tartalékon szereplő minimum tárgyi eszközök beszerzésére elkülönített forrás az oktatási, egészségügyi és szociális intézmények beszerzését egyaránt finanszírozza. Az elkülönített előirányzat feletti rendelkezés a Képviselőtestület hatáskörébe tartozik.

/5/ A szennyvízcsatorna és tisztító értékcsökkenése miatti forrásképzés 2002. évben is 3000 e Ft-ban került megtervezésre.

/6/ A szakmai szorzók és az oktatási ágazatban jogszabály által biztosított kiemelt munkavégzésért megállapítható juttatás fedezete 2002. évben nem a céltartalékon, hanem az intézményi költségvetésekben biztosított. A kiemelt munkavégzés díjazás 2002. év szeptemberétől 300Ft/fő/hó összeggel magasabb, mint a jelenlegi, ennek forrása azonban nem átlagolható 12 hónapra, a fedezetből 2002. szeptember 1-től vállalható kötelezettség.

4.§

/1/ Az intézmények működési kiadásait és engedélyezett létszámkeretét a 4. Sz. melléklet tartalmazza

/2/ A koncepcióban meghatározott gyepmesteri álláshely a Városüzemeltetés létszámában került lebontásra.

/3/ A közterület felügyelő álláshelye a Polgármesteri Hivatal létszámában került lebontásra.

/4/ A Teleki Blanka Általános Iskola engedélyezett létszámkerete 2002. szeptember 1-től 2 fő pedagógus álláshellyel nő.

/5/ Az álláshelyekkel kapcsolatban az intézményvezetők kötelesek az intézmény feladat változásáról /létszámváltozás miatti csoportszám változás/ haladéktalanul írásban értesíteni a polgármestert és a jegyzőt.

5. §

/1/ Az intézmények ettől eltérő rendelkezés elfogadásáig a Kistérségi Orvosi Ügylet és az Egészségügyi Központ kivételével az eredeti működési kiadási előirányzataik időarányos részének 95 %-ára jogosultak kötelezettséget vállalni.

/2/ A működési kiadások közül a kötött felhasználású normatív előirányzatokra és a központosított előirányzatokra a fenti rendelkezés nem vonatkozik.